

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2016/2248**ze dne 3. listopadu 2016****o přerozdělování měnových příjmů národních centrálních bank členských států, jejichž měnou je euro (ECB/2016/36)****(přepřacované znění)**

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na článek 32 tohoto statutu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Rozhodnutí ECB/2010/23 ⁽¹⁾ bylo několikrát zásadním způsobem změněno ⁽²⁾. Vzhledem k tomu, že je v něm třeba provést další změny, mělo by být toto rozhodnutí v zájmu srozumitelnosti přepřacováno.
- (2) Podle článku 32.1 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut ESCB“) se měnovými příjmy rozumí příjmy dosažené národními centrálními bankami při uskutečňování úkolů v rámci měnové politiky. Podle článku 32.2 statutu ESCB se částka měnových příjmů každé národní centrální banky rovná jejímu ročnímu příjmu z aktiv, která drží jako protihodnotu bankovek v oběhu a závazků z vkladů úvěrových institucí. Tato aktiva mají národní centrální banky vést odděleně v souladu s obecnými zásadami přijatými Radou guvernérů. Národní centrální banky by měly vést aktiva vyplývající z plnění úkolů měnové politiky odděleně jako aktiva, která drží jako protihodnotu bankovek v oběhu a závazků z vkladů úvěrových institucí. V souladu s článkem 32.4 statutu ESCB se výše měnového příjmu každé národní centrální banky snižuje o částku rovnající se naběhlým, placeným nebo přijatým úrokům ze závazků zahrnutých do základny pasiv.
- (3) Podle článku 32.5 statutu ESCB se úhrnný měnový příjem národních centrálních bank mezi ně rozděluje v poměru k jejich splaceným podílům na základním kapitálu Evropské centrální banky (ECB).
- (4) Podle článků 32.6 a 32.7 statutu ESCB je Rada guvernérů ECB oprávněna stanovovat obecné zásady pro vzájemné zúčtování a vypořádání zůstatků vzniklých při přerozdělování měnových příjmů ze strany ECB a přijímat veškerá další opatření nezbytná k používání článku 32.
- (5) Podle článku 10 nařízení Rady (ES) č. 974/98 ⁽³⁾ uvede ECB a národní centrální banky do oběhu eurobankovky. Článek 15 uvedeného nařízení stanoví, že bankovky znějící na národní měnovou jednotku zůstanou v rámci svého územního vymezení zákonným platidlem nejdéle po šest měsíců od příslušného data přechodu na hotovostní euro. Rok přechodu na hotovostní euro by se proto měl považovat za zvláštní rok, jelikož bankovky v oběhu znějící na národní měnové jednotky mohou stále představovat značnou část bankovek v oběhu.
- (6) Čl. 15 odst. 1 obecných zásad ECB/2006/9 ⁽⁴⁾ stanoví, že eurobankovky, kterými byly způsobilé protistrany předzásobeny, se účtují na vrub účtů těchto protistran vedených u jejich národní centrální banky v nominální hodnotě v souladu s následujícím „modelem lineárního účtování na vrub“: celková částka předzásobených eurobankovek se na vrub účtů připíše ve třech stejných částkách v den vypořádání první, čtvrté a páté hlavní refinanční operace Eurosystemu po dni přechodu na hotovostní euro. Při výpočtu měnového příjmu za rok přechodu na hotovostní euro je třeba brát v úvahu tento „model lineárního účtování na vrub“.

⁽¹⁾ Rozhodnutí ECB/2010/23 ze dne 25. listopadu 2010 o přerozdělování měnových příjmů národních centrálních bank členských států, jejichž měnou je euro (Úř. věst. L 35, 9.2.2011, s. 17).

⁽²⁾ Viz příloha IV.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 974/98 ze dne 3. května 1998 o zavedení eura (Úř. věst. L 139, 11.5.1998, s. 1).

⁽⁴⁾ Obecné zásady ECB/2006/9 ze dne 14. července 2006 o některých přípravách na přechod na hotovostní euro a o předzásobení a druhotném předzásobení eurobankovkami a euromincemi mimo eurozónu (Úř. věst. L 207, 28.7.2006, s. 39).

- (7) Toto rozhodnutí souvisí s rozhodnutím ECB/2010/29 ⁽¹⁾, které stanoví, že ECB a národní centrální banky vydávají eurobankovky. Rozhodnutím ECB/2010/29 se stanoví přidělování eurobankovek v oběhu národním centrálním bankám v poměru k jejich splaceným podílům na základním kapitálu ECB. Toto rozhodnutí dále přiděluje ECB 8 % z celkové hodnoty eurobankovek v oběhu. Při přidělování eurobankovek členům Eurosystemu vznikají zůstatky uvnitř Eurosystemu. Úročení zůstatků eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu má přímý dopad na příjmy každého člena Eurosystemu, a proto by mělo být tímto rozhodnutím regulováno. Příjem ECB z úročení pohledávek uvnitř Eurosystemu za národními centrálními bankami v souvislosti s jejím podílem eurobankovek v oběhu by měl být v zásadě rozdělován mezi národní centrální banky v souladu s rozhodnutím ECB/2014/57 ⁽²⁾ v poměru k jejich podílům v klíči upsaného základního kapitálu v témže účetním roce, kdy vznikne.
- (8) Čistý stav pohledávek a závazků uvnitř Eurosystemu v souvislosti s eurobankovkami v oběhu by měl být úročen na základě objektivního kritéria, které definuje hodnotu peněz. V této souvislosti se za vhodnou považuje sazba pro hlavní refinanční operace, kterou Eurosystem používá při nabídkových řízeních na hlavní refinanční operace.
- (9) Čisté závazky uvnitř Eurosystemu týkající se eurobankovek v oběhu by měly být zahrnuty do základny pasiv pro účely výpočtu měnových příjmů národních centrálních bank podle článku 32.2 statutu ESCB, jelikož odpovídají bankovkám v oběhu. Vyrovnání úroků ze stavu eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu bude mít proto za výsledek přerozdělení značné částky měnových příjmů Eurosystemu mezi národní centrální banky v poměru k jejich splaceným podílům na základním kapitálu ECB. Tento stav uvnitř Eurosystemu by měl být upraven tak, aby umožnil postupné přizpůsobování rozvah a výkazů zisku a ztráty národních centrálních bank. Základem úprav by měly být hodnoty bankovek v oběhu každé národní centrální banky v období před zavedením eurobankovek. Tyto úpravy by měly platit každý rok podle pevně stanoveného vzorce po dobu nejvýše pěti let.
- (10) Úpravy stavu eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu byly vypočítány tak, aby vyrovnávaly významné změny stavu příjmů národních centrálních bank v důsledku zavedení eurobankovek a následného přerozdělování měnových příjmů.
- (11) Obecná pravidla stanovená v článku 32 statutu ESCB platí rovněž pro příjmy z odpisu eurobankovek, které byly staženy z oběhu.
- (12) Článek 32.5 statutu ESCB uvádí, že úhrnný měnový příjem národních centrálních bank se rozdělí mezi národní centrální banky v poměru k jejich splaceným podílům na základním kapitálu ECB. Podle článku 32.7 statutu ESCB je Rada guvernérů příslušná k tomu, aby přijala veškerá další opatření nezbytná k používání článku 32. To zahrnuje pravomoc zohlednit při rozhodování o přerozdělení příjmů z odpisu eurobankovek, které byly staženy z oběhu, další faktory. V této souvislosti vyžadují zásady rovného zacházení a spravedlnosti, aby byla zohledněna doba, po kterou byly eurobankovky staženy z oběhu vydávány. Klíč pro přidělování tohoto specifického příjmu proto musí odrážet příslušný podíl na základním kapitálu ECB a délku doby vydávání.
- (13) Stahování eurobankovek z oběhu je třeba upravit zvláštními rozhodnutími přijatými podle článku 5 rozhodnutí ECB/2003/4 ⁽³⁾.
- (14) V případě nákupů podle rozhodnutí ECB/2009/16 ⁽⁴⁾, rozhodnutí ECB/2011/17 ⁽⁵⁾ a rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/774 (ECB/2015/10) ⁽⁶⁾, které se týká nákupů dluhových nástrojů vydaných ústředními, regionálními nebo místními vládami a uznanými agenturami a náhradních dluhových nástrojů vydaných veřejnými nefinančními podniky, by se mělo předpokládat, že vytvářejí příjem ve vyšší referenční sazbě,

⁽¹⁾ Rozhodnutí ECB/2010/29 ze dne 13. prosince 2010 o vydávání eurobankovek (Úř. věst. L 35, 9.2.2011, s. 26).

⁽²⁾ Rozhodnutí ECB/2014/57 ze dne 15. prosince 2014 o prozatímním přerozdělování příjmu Evropské centrální banky (Úř. věst. L 53, 25.2.2015, s. 24).

⁽³⁾ Rozhodnutí ECB/2003/4 ze dne 20. března 2003 o nominálních hodnotách, specifikacích, reprodukcích, výměně a stahování eurobankovek (Úř. věst. L 78, 25.3.2003, s. 16).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí ECB/2009/16 ze dne 2. července 2009 o provádění programu nákupu krytých dluhopisů (Úř. věst. L 175, 4.7.2009, s. 18).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí ECB/2011/17 ze dne 3. listopadu 2011 o provádění druhého programu nákupu krytých dluhopisů (Úř. věst. L 297, 16.11.2011, s. 70).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Evropské centrální banky (EU) 2015/774 ze dne 4. března 2015 o programu nákupu aktiv veřejného sektoru na sekundárních trzích (ECB/2015/10) (Úř. věst. L 121, 14.5.2015, s. 20).

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto rozhodnutí se rozumí:

- a) „národní centrální bankou“ národní centrální banka členského státu, jehož měnou je euro;
- b) „úvěrovou institucí“ a) úvěrová instituce ve smyslu článku čl. 4 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ⁽¹⁾, která podléhá dohledu ze strany příslušného orgánu, nebo b) jiná úvěrová instituce ve smyslu čl. 123 odst. 2 Smlouvy, která podléhá kontrole, jež je srovnatelná s dohledem ze strany příslušného orgánu;
- c) „základnou pasiv“ výše pasiv v rozvaze každé národní centrální banky, blíže určených v příloze I tohoto rozhodnutí;
- d) „dnem přechodu na hotovostní euro“ den, kdy eurobankovky a euromince získají v členském státě, jehož měnou je euro, status zákonného platidla;
- e) „rokem přechodu na hotovostní euro“ období v délce 12 měsíců, které začíná v den přechodu na hotovostní euro;
- f) „stavem eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu“ pohledávky a závazky vzniklé mezi národní centrální bankou a ECB a mezi národní centrální bankou a ostatními národními centrálními bankami v důsledku použití článku 4 rozhodnutí ECB/2010/29;
- g) „klíčem upsaného základního kapitálu“ podíly národních centrálních bank (vyjádřené v procentech) na upsaném základním kapitálu ECB, které pro národní centrální banky vyplývají z jejich váhy v klíči podle článku 29.1 statutu ESCB a které platí pro příslušný účetní rok;
- h) „eurobankovkami staženými z oběhu“ všechny nominální hodnoty nebo série eurobankovek, které byly staženy z oběhu na základě rozhodnutí Rady guvernérů přijatého podle článku 5 rozhodnutí ECB/2003/4;
- i) „dobou vydávání“ ve vztahu k nominální hodnotě nebo sérii eurobankovek období, které začíná dnem, kdy je první emise eurobankovek této nominální hodnoty nebo série zachycena v základně pasiv, a které končí dnem, kdy je v základně pasiv zachycena poslední emise eurobankovek této nominální hodnoty nebo série;
- j) „referenční sazbou“ poslední dostupná mezní úroková sazba, kterou Eurosystemu používá při svých nabídkových řízeních na hlavní refinanční operace podle článku 6 obecných zásad Evropské centrální banky (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ⁽²⁾. Pokud probíhá více než jedna hlavní refinanční operace pro účely vyrovnání v týž den, používá se aritmetický průměr mezních sazeb operací, které probíhají souběžně;
- k) „odděleně vedenými aktivy“ výše aktiv v rozvaze každé národní centrální banky, blíže určených v příloze II tohoto rozhodnutí, která jsou protipoložkami k základně pasiv;
- l) „referenčním obdobím“ období v délce 24 měsíců, které začíná 30 měsíců přede dnem přechodu na hotovostní euro;
- m) „denním referenčním směnným kurzem“ denní referenční směnný kurz, který vychází z pravidelného každodenního smládacího postupu mezi centrálními bankami v rámci Evropského systému centrálních bank a mimo něj, jenž se obvykle koná ve 14:15 hodin středoevropského času ⁽³⁾;
- n) pojmem „odepsat“ odstranění eurobankovek stažených z oběhu z rozvahové položky „bankovky v oběhu“;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

⁽²⁾ Obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2015/510 ze dne 19. prosince 2014 o provádění rámce měnové politiky Eurosystemu (obecné zásady o obecné dokumentaci) (ECB/2014/60) (Úř. věst. L 91, 2.4.2015, s. 3).

⁽³⁾ Středoevropský čas zohledňuje změnu na středoevropský letní čas.

- o) „klíčem pro vydávání eurobankovek“ průměrný klíč upsaného základního kapitálu během doby vydávání nominální hodnoty nebo série eurobankovek stažených z oběhu;
- p) „harmonizovanou rozvahou“ (HR) harmonizovaná rozvaha, jak je upravena v příloze VIII obecných zásad Evropské centrální banky (EU) 2016/2249 (ECB/2016/34) ⁽¹⁾.

Článek 2

Stav eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu

1. Stav eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu se počítá každý měsíc a zachycuje se v účetních knihách ECB a národních centrálních bank v první pracovní den v měsíci s dnem připsání v poslední pracovní den předcházejícího měsíce.

Pokud členský stát přijme euro, zachycuje se stav eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu, vypočtený podle prvního pododstavce, v účetních knihách ECB a národních centrálních bank s dnem připsání v den přechodu na hotovostní euro.

Stav eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu se pro období od 1. ledna do 31. ledna prvního roku, od kterého platí úprava podle článku 29.3 statutu ESCB, k níž dochází každých pět let, počítá na základě upraveného klíče upsaného základního kapitálu, jenž se použije na stav celkového počtu eurobankovek v oběhu k 31. prosinci předcházejícího roku.

- 2. Stav eurobankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu, včetně stavů vyplývajících z použití článku 4 tohoto rozhodnutí, se úročí referenční sazbou.
- 3. Úroky podle odstavce 2 se vypořádávají čtvrtletně prostřednictvím plateb v TARGET2.

Článek 3

Metoda měření měnových příjmů

1. Výše měnových příjmů každé národní centrální banky se určuje na základě skutečných příjmů, které vyplývají z odděleně vedených aktiv zaznamenaných v jejích účetních knihách. Výjimku představují:

- a) zlato, u kterého se předpokládá, že nevytváří žádný příjem;
- b) níže uvedené cenné papíry a dluhové nástroje, u nichž se předpokládá, že vytvářejí měnový příjem ve výši referenční sazby:
 - i) cenné papíry držené pro účely měnové politiky podle rozhodnutí ECB/2009/16;
 - ii) cenné papíry držené pro účely měnové politiky podle rozhodnutí ECB/2011/17;
 - iii) dluhové nástroje vydané ústředními, regionálními nebo místními vládami a uznanými agenturami a náhradní dluhové nástroje vydané veřejnými nefinančními podniky, držené pro účely měnové politiky podle rozhodnutí (EU) 2015/774 (ECB/2015/10).

2. Pokud hodnota odděleně vedených aktiv národní centrální banky přesáhne hodnotu její základny pasiv nebo je nižší, vyrovná se rozdíl tím, že se na hodnotu rozdílu uplatní referenční sazba.

⁽¹⁾ Obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2016/2249 ze dne 3. listopadu 2016 o právním rámci pro účetnictví a finanční vykazování v Evropském systému centrálních bank (ECB/2016/34) (viz strana 37 tohoto Úředního věstníku).

Článek 4

Úpravy stavu eurobankovek uvnitř Euro systému

1. Pro účely výpočtu měnových příjmů se stav eurobankovek v oběhu uvnitř Euro systému pro každou národní centrální banku upravuje pomocí vyrovnávací částky, která se stanoví podle tohoto vzorce:

$$C = (K - A) \times S$$

kde:

C je vyrovnávací částka,

K je částka (vyjádřená v eurech) pro každou národní centrální banku, která vyplývá z uplatnění klíče upsaného základního kapitálu na průměrnou hodnotu bankovek v oběhu během referenčního období, přičemž hodnota bankovek v oběhu znějících na národní měnu členského státu, jenž přijímá euro, se přepočítává na euro podle denního referenčního směnného kurzu během referenčního období,

A je průměrná hodnota bankovek v oběhu během referenčního období (vyjádřená v eurech) pro každou národní centrální banku, přepočtená na euro podle denního referenčního směnného kurzu během referenčního období,

S je níže uvedený koeficient pro každý účetní rok počínaje dnem přechodu na hotovostní euro:

Účetní rok	Koeficient
Rok přechodu na hotovostní euro	1
Rok přechodu na hotovostní euro plus jeden rok	0,8606735
Rok přechodu na hotovostní euro plus dva roky	0,7013472
Rok přechodu na hotovostní euro plus tři roky	0,5334835
Rok přechodu na hotovostní euro plus čtyři roky	0,3598237
Rok přechodu na hotovostní euro plus pět let	0,1817225

2. Souhrn vyrovnávacích částek národních centrálních bank se rovná nule.

3. Vyrovnávací částky se počítají vždy, když členský stát přijme euro, nebo mění-li se klíč upsaného základního kapitálu ECB.

4. Když národní centrální banka vstoupí do Euro systému, její vyrovnávací částka se rozdělí mezi ostatní národní centrální banky v poměru k příslušným podílům ostatních národních centrálních bank v klíči upsaného základního kapitálu s opačným znaménkem (+/-), přičemž tato vyrovnávací částka doplňuje vyrovnávací částky, jež se na ostatní národní centrální banky již uplatňují.

5. Vyrovnávací částky a účetní položky k jejich vyrovnání se zachycují na účtech, které jednotlivé národní centrální banky vedou odděleně pro transakce v rámci Euro systému, s dnem připsání v den přechodu na hotovostní euro a s dnem připsání v tentýž den každého následujícího roku, ve kterém dochází k úpravám. Účetní položky k vyrovnání vyrovnávacích částek se neuročí.

6. Nastanou-li konkrétní případy související s vývojem oběhu bankovek podle přílohy III tohoto rozhodnutí, upravuje se stav eurobankovek v oběhu uvnitř Euro systému u každé národní centrální banky odchýlně od odstavce 1 postupem uvedeným ve zmíněné příloze.

7. Použitelnost úprav stavu eurobankovek uvnitř Euro systému stanovených v tomto článku končí prvním dnem šestého roku po roce přechodu na hotovostní euro.

Článek 5

Výpočet a přerozdělení měnových příjmů

1. Výpočet měnových příjmů národních centrálních bank provádí ECB každý den. Výpočet se zakládá na účetních údajích, které ECB poskytují národní centrální banky. ECB čtvrtletně informuje národní centrální banky o úhrnných částkách.
2. Výše měnových příjmů národních centrálních bank se upravuje o částku, která se rovná naběhlým, placeným nebo přijatým úrokům ze závazků zahrnutých do základny pasiv, v souladu s rozhodnutím Rady guvernérů ECB podle čl. 32.4 druhého pododstavce statutu ESCB.
3. Přerozdělování úhrnného měnového příjmu všech národních centrálních bank podle klíče upsaného základního kapitálu probíhá na konci každého účetního roku.

Článek 6

Výpočet a přerozdělení příjmů z odpisu eurobankovek

1. Eurobankovky stažené z oběhu jsou zahrnuty do základny pasiv, dokud nedojde k jejich výměně či odpisu, podle toho, která událost nastane dříve.
2. Rada guvernérů může rozhodnout o odpisu eurobankovek stažených z oběhu, přičemž určí den odpisu a celkovou výši rezervy, která má být vytvořena pro eurobankovky stažené z oběhu, u kterých se dosud očekává, že budou vyměněny.
3. Eurobankovky stažené z oběhu se odepisují takto:
 - a) V den odpisu se rozvahové položky ECB a národních centrálních bank „bankovky v oběhu“ sníží o celkovou částku eurobankovek stažených z oběhu, které jsou dosud v oběhu. Za tímto účelem se skutečné částky eurobankovek stažených z oběhu, které byly dány do oběhu, upraví na poměrné částky těchto eurobankovek vypočtené podle klíče pro vydávání eurobankovek a mezi ECB a národními centrálními bankami dojde k vypořádání rozdílů.
 - b) Upravená částka eurobankovek stažených z oběhu se odepíše z rozvahové položky „bankovky v oběhu“ a převede se do výkazů zisku a ztráty národních centrálních bank.
 - c) Všechny národní centrální banky vytvářejí rezervu pro eurobankovky stažené z oběhu, u kterých se dosud očekává, že budou vyměněny. Výše rezervy se rovná podílu příslušné národní centrální banky na celkové výši rezervy vypočtenému pomocí klíče pro vydávání eurobankovek.
4. Eurobankovky stažené z oběhu, k jejichž výměně dochází až po dni odpisu, se zachycují v účetních knihách národních centrálních bank, která je přijala. Příliv eurobankovek stažených z oběhu se mezi národní centrální banky přerozdělí pomocí klíče pro vydávání eurobankovek alespoň jednou ročně a mezi národními centrálními bankami dojde k vypořádání rozdílů. Každá národní centrální banka započte poměrnou částku vůči své rezervě, nebo pokud je příliv vyšší než rezerva, zaznamená odpovídající náklad ve svém výkazu zisku a ztráty.
5. Rada guvernérů celkovou výši rezervy každoročně přezkoumává.

*Článek 7***Zrušení**

1. Rozhodnutí ECB/2010/23 se zrušuje.
2. Odkazy na zrušené rozhodnutí se považují za odkazy na toto rozhodnutí.

*Článek 8***Platnost rozhodnutí**

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 31. prosince 2016.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 3. listopadu 2016.

Prezident ECB

Mario DRAGHI

PŘÍLOHA I

STRUKTURA ZÁKLADNY PASIV

A. Do základny pasiv se zahrnují výhradně tyto položky:

1. Bankovky v oběhu

Pro účely této přílohy „bankovky v oběhu“ v roce přechodu na hotovostní euro pro každou národní centrální banku vstupující do Eurosystemu:

- a) zahrnují bankovky, které národní centrální banka vydala a které znějí na národní měnovou jednotku, a
- b) se musí snížit o hodnotu neúročených úvěrů v souvislosti s předzásobenými eurobankovkami, které ještě nebyly připsány na vrub (část položky 6 aktiv harmonizované rozvahy (HR)).

Po příslušném roce přechodu na hotovostní euro pro každou národní centrální banku znamenají „bankovky v oběhu“ výhradně bankovky znějící na euro.

Je-li dnem přechodu na hotovostní euro den, kdy je TARGET2 uzavřen, zahrne se závazek národní centrální banky, jenž vyplývá z eurobankovek, které byly předzásobeny podle obecných zásad ECB/2006/9 a které se dostaly do oběhu přede dnem přechodu na hotovostní euro, do základny pasiv (jako součást korespondentských účtů v položce 10.4 pasiv HR), a to až do okamžiku, kdy se tento závazek stane součástí závazků uvnitř Eurosystemu z transakcí TARGET2.

2. Závazky v eurech vůči úvěrovým institucím eurozóny související s operacemi měnové politiky, včetně:

- a) běžných účtů včetně požadavků na minimální rezervy podle článku 19.1 statutu ESCB (položka 2.1 pasiv HR);
- b) vkladů v rámci vkladové facility Eurosystemu (položka 2.2 pasiv HR);
- c) termínových vkladů (položka 2.3 pasiv HR);
- d) závazků z repo operací jemného doladování (položka 2.4 pasiv HR);
- e) závazků z vyrovnání marže (položka 2.5 pasiv HR).

3. Závazky z vkladů vůči protistranám Eurosystemu, u nichž došlo k selhání, které byly překlasifikovány z položky 2.1 pasiv HR.

4. Závazky národních centrálních bank uvnitř Eurosystemu vyplývající z emise dluhových cenných papírů ECB podle článku 13 obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) (položka 10.2 pasiv HR).

5. Čisté závazky uvnitř Eurosystemu z eurobankovek v oběhu včetně těch, které vyplývají z použití článku 4 tohoto rozhodnutí (součást položky 10.3 pasiv HR).

6. Čisté závazky uvnitř Eurosystemu z transakcí TARGET2 úročené referenční sazbou (část položky 10.4 pasiv HR).

7. Naběhlé úroky, které každá národní centrální banka eviduje ke konci každého čtvrtletí ze závazků z měnové politiky se splatností jeden rok nebo delší (součást položky 12.2 pasiv HR).

8. Závazky vůči ECB zajišťující pohledávku, která souvisí se swapovými dohodami mezi ECB a centrální bankou mimo Eurosystem, z nichž plyne čistý příjem ve prospěch Eurosystemu (část podrozvahových pasiv).

B. Výše základny pasiv každé národní centrální banky se počítá v souladu s harmonizovanými účetními zásadami a pravidly stanovenými v obecných zásadách (EU) 2016/2249 (ECB/2016/34).

PŘÍLOHA II

ODDĚLENĚ VEDENÁ AKTIVA

A. Odděleně vedená aktiva zahrnují výhradně tyto položky:

1. Úvěry v eurech úvěrovým institucím eurozóny související s operacemi měnové politiky (položka 5 aktiv harmonizované rozvahy (HR)).
2. Cenné papíry držené pro účely měnové politiky (část položky 7.1 aktiv HR).
3. Pohledávky uvnitř Eurosystemu z převodu devizových rezerv kromě zlata na ECB podle článku 30 statutu ESCB (část položky 9.2 aktiv HR).
4. Čisté pohledávky uvnitř Eurosystemu z eurobankovek v oběhu včetně těch, jež vyplývají z použití článku 4 tohoto rozhodnutí (součást položky 9.4 aktiv HR).
5. Čisté pohledávky uvnitř Eurosystemu z transakcí TARGET2 úročené referenční sazbou (část položky 9.5 aktiv HR).
6. Zlato včetně pohledávek ve zlatě za ECB ve výši umožňující každé národní centrální bance vést odděleně část svého zlata, odpovídající uplatnění jejího podílu v klíči upsaného základního kapitálu na celkovou výši zlata odděleně vedeného všemi národními centrálními bankami (položka 1 aktiv a část položky 9.2 aktiv HR).

Pro účely tohoto rozhodnutí se zlato oceňuje cenou zlata v eurech za jednu ryzí unci k 31. prosinci 2002.

7. Pohledávky z eurobankovek, které byly předzásobeny podle obecných zásad ECB/2006/9 a které se poté dostaly do oběhu přede dnem přechodu na hotovostní euro (do dne přechodu na hotovostní euro část položky 4.1 aktiv HR a poté součást korespondentských účtů v položce 9.5 aktiv HR), avšak pouze do okamžiku, kdy se tyto pohledávky stanou součástí pohledávek uvnitř Eurosystemu z transakcí TARGET2.
 8. Nevyrovnané pohledávky, které vznikají v důsledku selhání protistran Eurosystemu v kontextu úvěrových operací Eurosystemu, a/nebo finanční aktiva nebo pohledávky vůči třetím osobám přivlastněné a/nebo nabyté v souvislosti s realizací zajištění poskytnutého protistranami Eurosystemu, u nichž došlo k selhání v kontextu úvěrových operací Eurosystemu, které byly překlasifikovány z položky 5 aktiv HR (část položky 11.6 aktiv HR).
 9. Naběhlé úroky, které každá národní centrální banka eviduje ke konci čtvrtletí z aktiv z měnové politiky se splatností jeden rok nebo delší (součást položky 11.5 aktiv HR).
 10. Pohledávky za protistranami eurozóny, které souvisejí se swapovými dohodami mezi ECB a centrální bankou mimo Eurosystem, z nichž plyne čistý příjem ve prospěch Eurosystemu (část položky 3.1 aktiv HR).
- B. Hodnota odděleně vedených aktiv národních centrálních bank se počítá v souladu s harmonizovanými účetními zásadami a pravidly stanovenými v obecných zásadách (EU) 2016/2249 (ECB/2016/34).

—

PŘÍLOHA III

A. První případná úprava

Je-li průměrná celková hodnota bankovek v oběhu v roce přechodu na hotovostní euro nižší než průměrná celková hodnota bankovek v oběhu vyjádřená v eurech během referenčního období (včetně bankovek znějících na národní měnu členského státu, který přijal euro, a přepočtených na euro podle denního referenčního směnného kurzu během referenčního období), koeficient „S“ pro rok přechodu na hotovostní euro podle čl. 4 odst. 1 se sníží se zpětným účinkem v poměru, který odpovídá poklesu celkového průměru bankovek v oběhu.

Po snížení nesmí být koeficient nižší než 0,8606735. Při uplatnění této odchylky se k vyrovnávací částce každé národní centrální banky pro druhý až pátý rok po roce přechodu na hotovostní euro podle čl. 4 odst. 1 musí přičíst jedna čtvrtina výsledného snížení vyrovnávacích částek („C“) národních centrálních bank v roce přechodu na hotovostní euro.

B. Druhá případná úprava

Pokud ty národní centrální banky, jejichž vyrovnávací částka podle čl. 4 odst. 1 je kladné číslo, platí čisté úroky ze stavu bankovek v oběhu uvnitř Eurosystemu, které po přičtení k položce „čistý výsledek ze sloučení měnových příjmů“ v jejich výkazu zisku a ztráty na konci příslušného roku vedou k čistým nákladům, koeficient „S“ pro rok přechodu na euro podle čl. 4 odst. 1 se sníží v rozsahu, který je nezbytný pro odstranění tohoto stavu.

Po snížení nesmí být koeficient nižší než 0,8606735. Při uplatnění této odchylky se k vyrovnávací částce každé národní centrální banky pro druhý až pátý rok po roce přechodu na hotovostní euro podle čl. 4 odst. 1 přičte jedna čtvrtina výsledného snížení vyrovnávacích částek („C“) národních centrálních bank v roce přechodu na hotovostní euro.

PŘÍLOHA IV

ZRUŠENÉ ROZHODNUTÍ A SEZNAM JEHO NÁSLEDNÝCH ZMĚN

Rozhodnutí ECB/2010/23	Úř. věst. L 35, 9.2.2011, s. 17.
Rozhodnutí ECB/2011/18	Úř. věst. L 319, 2.12.2011, s. 116.
Rozhodnutí ECB/2014/24	Úř. věst. L 117, 7.6.2014, s. 168.
Rozhodnutí ECB/2014/56	Úř. věst. L 53, 25.2.2015, s. 21.
Rozhodnutí ECB/2015/37	Úř. věst. L 313, 28.11.2015, s. 42.